

Όπως είναι γνωστό, όταν σβήνουν τα φώτα και οι δυνατοί προβολείς των μεγάλων διοργανώσεων έρχεται ο λογαριασμός. Κι όπως είναι γνωστότερο, το λογαριασμό σε αυτές τις περιπτώσεις τον πληρώνουμε όλοι εμείς ως φορολογούμενοι, μέσω κάποιου φορέα του Ελληνικού Δημοσίου.

Μετά από τέσσερα χρόνια κοροϊδίας των απολυμένων από τα καταστήματα Metropolis, ο επιχειρηματίας Ανδρέας Κουρής ανέλαβε για τρίτη χρονιά τη διοργάνωση της Eurovision, μέσω του τηλεοπτικού καναλιού MAD TV που κατέχει, πετυχαίνοντας **το καλύτερο** γι' αυτόν deal. Η διοίκηση της NEPIT, με την απόλυτη βεβαιότητα ότι το σκάνδαλο της ανάθεσης της Eurovision δεν την ακουμπάει, προχώρησε στη φετινή συμφωνία μαζί του βάζοντας ακόμη πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη και αφήνοντας ακόμη μεγαλύτερο περιθώριο κερδοφορίας στον Ανδρέα Κουρή.

Είναι γεγονός ότι την τελευταία τριετία όσο τα κρατικά ταμεία στενάζουν, τόσο ανοίγουν τις πόρτες τους για δουλειές προς τους ιδιώτες επιχειρηματίες. Αυτά τα... θυρανοίξια αφορούν μπίζνες που γίνονται με την εγγύηση του δημοσίου και τη διασφάλιση της μέγιστης κερδοφορίας των ιδιωτών. Σε αυτό το πλαίσιο ούτε η NEPIT δεν θα μπορούσε να αποτελέσει την εξαίρεση. Και αφού επί δύο συνεχόμενα χρόνια παραχώρησε το κερδοφόρο κομμάτι της Eurovision στον Ανδρέα Κουρή με αδιαφανείς όρους και αμφίβολα κέρδη για την ίδια, φέτος του έδωσε και τα ρέστα!

Οι φετινές δαπάνες της NEPIT για την συμμετοχή της Ελλάδας στην Eurovision είναι μεγαλύτερες από αυτές των δύο προηγούμενων ετών καθώς ξεπερνούν ήδη τα 150.000 €. Και αν αναλογιστούμε ότι οι δαπάνες της NEPIT γι' αυτή η συμμετοχή θα συνεχίσουν να δημοσιοποιούνται μέχρι και τον Νοέμβριο, ίσως να μιλάμε για πλήρη εκτόξευση αυτού του κόστους.

Επιπλέον φέτος, σε αντίθεση με τις προηγούμενες χρονιές, η διοίκηση της NEPIT αποφάσισε να πληρώσει και από πάνω τον Ανδρέα Κουρή παραχωρώντας του διαφημιστικό χρόνο στη δημόσια ραδιοτηλεόραση για να προβάλλει τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες, αλλά να του διαθέσει και τεχνικό εξοπλισμό: ένα van εξωτερικών μεταδόσεων (αν και, τελικά, έξω από τον τελικό ήταν τρία φορτηγά της NEPIT) κάτω που τις προηγούμενες χρονιές πλήρωνε το MAD, καθώς και έμπυχο δυναμικό. Και όλα αυτά συμβαίνουν όταν, όπως όλοι οι δημόσιοι φορείς και οργανισμοί, το ίδιο και η κρατική τηλεόραση αναστενάζει από την έλλειψη ρευστότητας του δημοσίου.

Σε όλα αυτά, δε μένει παρά να υπενθυμίσουμε ότι η διοίκηση της NEPIT συνεργάστηκε με τον Ανδρέα Κουρή, έναν επιχειρηματία που έκλεισε τα καταστήματα Metropolis και άφησε απλήρωτους τους εργαζόμενους, πράξη για την οποία φορτώνεται συνεχόμενα με καταδίκες, έναν επιχειρηματία που χρωστάει σε δημόσιο και ασφαλιστικά ταμεία και έχει συλληφθεί δύο φορές γι' αυτό.

Παρ' όλες τις **καταγγελίες μας** για το σκάνδαλο της ανάθεσης της Eurovision από τη δημόσια ραδιοτηλεόραση σε έναν ιδιώτη επιχειρηματία, κανείς δεν θέλησε να διερευνήσει το θέμα. Ούτε τις δυο προηγούμενες χρονιές, ούτε και φέτος. Οπότε, παραμένουν ως εξαγγελίες οι προγραμματικές δηλώσεις της νέας κυβέρνησης ότι θα εξεταστούν όλες οι επιχειρηματικές συμφωνίες που υπέγραψε η διοίκηση της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης τα τρία τελευταία χρόνια.

Κι αν η κυβέρνηση και ο αρμόδιος για τη δημόσια ραδιοτηλεόραση υπουργός Νίκος Παππάς έχουν πολλά πράγματα να κάνουν και δεν προλαβαίνουν να διερευνήσουν το ζήτημα, το πιο απλό που θα μπορούσαν να πράξουν άμεσα θα ήταν να δημοσιοποιήσουν τις συμβάσεις που υπογράφηκαν μεταξύ της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης και το MAD του Ανδρέα Κουρή για τη διοργάνωση της Eurovision τα τρία τελευταία χρόνια Μαζί με τα κέρδη ή τις ζημιές που απέφερε αυτή η συμφωνία στο δημόσιο φορέα. Κι έπειτα, θα

έχουν ολόκληρο το χρόνο που χρειάζονται για να ψάξουν το τι έβγαλε από αυτή τη «συμφωνία» ο Ανδρέας Κουρής. Κι αν τελικά αυτό το deal ήταν.... «εξισορροπημένο».

ΥΓ: Και ενώ ο Ανδρέας Κουρής μετράει τι τσέπωσε και υπολογίζει τι ακόμη μπορεί να τσεπώσει από τη «συνδιοργάνωση» της Eurovision με τη δημόσια ραδιοτηλεόραση, μια καταγγελία που μιλούσε για καθυστερήσεις στις μισθοδοσίες στο MAD TV και ένα κενό μισθοδοσίας έξι μηνών από το 2012, αλλά και για κόψιμο μακρόβιων εκπομπών του καναλιού και απολύσεις, έκανε το γύρο του διαδικτύου πριν λίγες μέρες.

Και τι θα μπορούσε να κάνει ένας επιχειρηματίας που μόλις έχει κερδοφορήσει και για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, έπειτα από μια ακόμη καλή εμπορική συναλλαγή; Αν μη τι άλλο, θα θέλει να κερδίσει περισσότερο. Και η μείωση του εργατικού κόστους και τα χρωστούμενα στους εργαζόμενους είναι ο πιο εύκολος και ο πιο ασύδοτος στα υπό ασυλία αφεντικά τρόπος.

Εργαζόμενοι/Απολυμένοι στα Metropolis

* Δείτε **εδώ** ντοκουμέντα από τις δαπάνες που ενέκρινε η διοίκηση της NEPIT